

מסורת הש"ס

(א) [סנהדרין כה, ב] (ג) שם
 (בד) [ר"ה כב, ג] (ג) סנהדרין
 כה. חגיגה י. מיר לד. סב.
 (ד) [ר"ה יט: כה, ד] לעיל לא,
 (ה) כתובות סה, ו) סוכה
 כה, ו) [סוכה כח: ע"ש],
 (ח) [ויקרא כה, ט] [ע"ו]
 (ט) [סב, י] [סוכה כח, ד] ס"א
 יומ, ו) [דף לו, א]

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה כבר ארבע וכו' עפי' שכן (ארבע) חז"ל
 (ו) פ"א ק"ה חוש' : "תוב"
 (ז) אמר ר' יהודה חז"ל :
 "מוקדן בל"ל ומיתב כ"י נמחק :
 (ח) בל"ל אדעתא דלגא יסב
 (ט) קמיתיה דרורי אסמכתא
 נטועה וספור וכו' משמע
 מפרסיה :
 הכי
 גבי גזס מ' היא
 (י) בא"ד גזס מ' היא
 דאס' אוריז וזל איעביד
 אשלוס נמיטענדא אורביא
 בלדאו בידו כלל ארפי'
 הכי גמר ומקני' בגון
 קרוביא ובההיא גרונא לא
 הריא אסמכתא אכל איסא
 נידולו אכל בידו כלל :

גליון הש"ס

תת' ד"ה קמן בן שש
נקה"ד מצוה לחנכו. עי'
תה"ד סימן נד:

מוסף רש"י

בַּיָּצֵד משתפצץ כו' וכל מי משתפצץ
מזעזע יוס. לסמוך על
עירוב זה ולילך מותר: גב' אין
מעריצין. לא התירו חכמים גבלת חוץ
מתחום ע"י עירוב אלא לדבר מלאה: לא
הודיעוהו מצדו יוס ולא הודיעוהו
קפני. הודיעוהו אע"פ שלא נתמלה
מצדו יוס ונתמלה משחשיכה אמרינן
הוצרך שקודם זמן קניית עירוב
דעתו לכך היה לא הודיעוהו עד
שחשיכה מאי צריכה איכא הא לא
הוה ידע דליכא עירוב דנימא דעתיה
עליה: והאי: ואלא צעירוב אמו.
עירבה אמו לעמה ולא ויחבה לא
צעירוב מוליכתו עמה דכגופה דמי
דמסתמא דעתה עליה דלא כגי ליה
בלאו אמו: וסנן נמי גבי סוכה.
כלומר וכי חיימא בן שש צריך לאמו
קרי ליה הא ליכא למימר דתנן נמי
גבי סוכה" כי האי גוונא ופרשנין התם
הי קטן צריך לאמו: חייב צדקה.
מחנכין ליה מדרבנן: ואינו סוכה.
אימא. כיון דלא קרי ההיא שעמא
לאו צריך הוא: ופרשנין אימא סלקא

דעפד גדול נמי קרי. כלומר לא משוית ליה אין צריך לאמו עד שיהא ניעור משנתו ולא יקרא אימא הא אי קרא אימא צריך לאמו משוית ליה הא אפילו גדול דרבו בך: **אלא** כל שניעור משנתו ואינו קורא אימא אימא. דלא כח' עד דלתיא לקמיא הוי אינו צריך לאמו: **וכמה**. דבר כמה שני הוי: **כבר** ארבע וכבר חמש. קרי ליה אין צריך לאמו עד חד לפוס מורפיה. כללמא מבר הוי בר חמש בעי לזכויה וטפי מבר ^(ה) ד' לא קרי ליה צריך לאמו דליפוק:

וכו' ומוקי לה בגמ' במרי מתא ופי' שם בקונטרס שצריך לעקוב לפי **שמע מינה אין ברירה**. ללא מסבצר דלפילו בעירובי תחומי האי מנא דלפילו דדרבנן לית ליה ברירה: **קמץ בן שי** מכל מקום יואל קטן בעירובי אמו דאי אפשר לה להניחו

יבוי מחילה ואין זו הפלאה, דרי פילאז אים יפרש משמע (מחידין) ובכ"ז חגיגה י' לפי שכל
היום ובספק אולי הסבילה ודחית מפורשת (חגיגה טז) דעבינן בשעת עזר שיהא יודע איך מיר
זמן שטא לשם מיראז חלו מיראזן חלו מיראזן כנדן ולא היה פיר וזנו שום להכי אין אחד מהם
מיר (ש"ס כ"א) הדרן עלך חלוין
אמר. ערבה אמר לזנו ודרי לזנו, אמר מילמיה אללס ואין חייב מילמיה אללס, שעדיין הוא קור
לזנו קרית חיל, פילאז דרי לזנו, אמר מיראז חלו מיראזן חלו מיראזן כנדן ולא היה פיר וזנו שום להכי אין אחד מהם
מיר (ש"ס כ"א) הדרן עלך חלוין

חלון פרק שביעי עירובין

גברא אגברא. דר' יהושע זן נ"י אדשמואל שמואל דאמר הלכה סבר פליגי ורבי יהושע סבר לא פליגי: הפסוקין. לעדות דכולן גזלין מדבניהן הן דאסמכתא לא קנייא ומגזל גזיל ליה: נקוביא. בעירבון: מפריהו יונים. אי תיקדמה יונן ליוני: סוהרי שביעית. דרחמנא אמר

גברא אנגברא קא רמית מר סבר פלגי ומר
סבר לא פלגי גופא ⁶ א"ר יהושע בן לוי כל
מקום שאמר ר' יהודה אימתי ובמה במשנתנו
אינו אלא לפרש דברי חכמים ור' יוחנן אמר
אימתי לפרש ובמה לחלוק ואימתי לפרש
הוא והא תנן ⁷ * ואלו הן הפסולים המשחק
בקוביא ומלוה בריבית ומפריחי יונים וסוחרי
שביעית אמר ר' יהודה - אימתי בזמן שאין
לו אומנות אלא היא אבל יש לו אומנות
שלא היא הרי זה כשר ותני עלה בברייתא
וחכ"א בין שאין לו אומנות אלא היא ובין
שיש לו אומנות שלא היא הרי זה פסול
ההיא דרבי יהודה א"ר טרפון היא ⁸ דתניא
א"ר יהודה משום ר"ט לעולם אין אחד מהן
נייר לפי שאין נזירות אלא להפלאה אלמא
כיון דמספקא ליה אי נזיר אי לא נזיר הוא
לא משעביד נפשיה הכא נמי כיון דלא ידע
אי קני אי לא קני לא גמר ומקנה:

הדרן עלך חלון

ביצד משתתפין בתחומין מניה את החבית ואומר הרי זה לכל בני עירי לכל מי שילך לבית האבל או לבית המשתה וכל שקיבל עליו מבע"י מותר משתחשך אסור שאין מערבין משתחשך: **גמ'** אמר רב יוסף אין מערבין אלא לדבר מצוה מאי קמ"ל תנינא לכל מי שילך לבית האבל או לבית המשתה מהו דתימא אורחא דמלתא קתני קמ"ל וכל שקיבל עליו מבע"י שמעת מינה אין ברירה דאי יש ברירה תיגלי מילתא למפרע דמבעוד יום הוה ניהא ליה אמר רב אשי ד הודיעהו ולא הודיעהו קתני אמר רב אסי **ה** קמן בן שש יוצא בעירוב אמו מיתיבי קמן שצריך לאמו יוצא בעירוב אמו ושאין צריך לאמו אין יוצא בעירוב אמו ותנן נמי גבי סוכה כי האי גוונא **ה** קמן שאין צריך לאמו חייב בסוכה והוינן בה **ה** ואיזהו קמן שאין צריך לאמו אמרי דבי ר' ינאי כל שנפנה ואין אמו מקנחתו ר"ש בן לקיש אמר כל שניעור ואינו קורא אימא א"מא ס"ד גדולים נמי קרא אלא אימא כל שניעור משנתו ואינו קורא אימא אימא וכמה **ה** כבר ארבע כבר חמש

צנדרים (דף כז:) ולמ"ד לאו קנין ב

הדרן עלך חלון

ואלרן הן הפסולין. מפורש בפרק זה בזור (סנהדרין דף כד:): **אמר** ר' יהודה אימתי (י) ב' ב' בזמן שאין לו אומנות ב' אע"ג דמסקינן דפליגי רבנן עליה דרבי יהודה הלכה כרבי יהודה כדפסיק בפרק זה בזור (סס דף ק:): א"ר דשרי הלכה כרבי יהודה ומכאן משמע דאביי לא שחוק בקוצי'א דאפילו לרמי בר חמא דמפרש טעמא דמשחק בקוצי'א פסול משום דאסמכתא לא קניא היינו לרבנן אצל ל' יהודה דמשכר היכא דגמיר אומנות אחריתי קסבר דכה"ג לאו אסמכתא היא וטעם דלא הוא אסמכתא כדפריש הקונטרס ב' זה בזור (סס דף כד:): משום דלא דמי להאי דב"מ (ד' קד:): אס אזביר ולא איעבד אשלים אלפא

רבי ניסים גאון

שמעת מינה אין ברירה
אפי' כדרבנן. בהרבה
מקומות בתלמוד איתה
להוויא דהא מילתא. אבל
ההלכה איתה
במסכת יום טוב בפרק
משילין פירות, והכין
סליקא לה מילתא, כי לית
להוויא דהא מילתא ברירה
איתא איתא אבל כדרבנן
ברית ליה. דרש נא וזוטרא
הילכתא כר' אושעיא.

רבינו חננאל

[illegible]

הדרן עלך חלון

ביצע משתתפין בתחומין, מניחה את החבית וכו'. ואומר רב יוסף אין מברבין עליו אלא לדבר כל מי שקבל מצוה. בעוד יום מותר ש"מ אין ברירה. ואפילו בדרכין, דהא עירובי תחומין דרבנן ודלא כר' עקיב. פירוש רב אשי הודיעוהו פירוש, הודיעוהו שיש צורך לערב לילך שש יוצא בעירוב אמו.

(א) אולי צ"ל כיון שמקבל עליו אפילו משחשיכה נתברר וכו'.

[illegible]